

924

Æfterklang

af

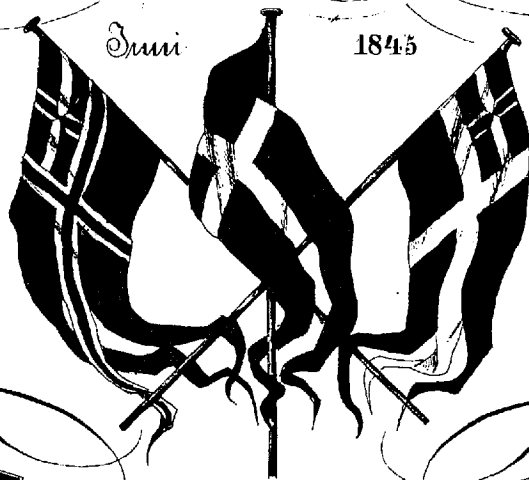
DET NORDISKE STUDENTEMØDE

i

Kjøbenhavn

Juni

1845

DIVERTISSEMENT

over

SKANDINAVISKE SANGE

for

Pianoforte

E. HORNEMAN

Forlaggerens Eiendom

Pr. 80 p

Kjøbenhavn hos Horneman & Erslev

DET NORDISKE STUDENTERMØDE

KJØBENHAVN.

Juni 1845.

Helsning från Upsala.

Musik af Nordblom.

Jublet i Nord
Mäktigt mot himlen nu skalle:
Danskar! vi bringe Er alle
Helsningens ord.

Hvem har väl glömt
Dagen vid Fyris, när eder
Svuros i ynglingaleder,
Hornet blef tömdt?

Norden då blef
Ett som i åldriga dagar,
När för oss tyddes de lagar,
Odin oss skref.

Sången så ren
Ljuder på öar, i dalar:
Anden är en, som der talar:
Tungan är en!

Norraena mål!
Främlingar djerfvas dig tränga,
Har man då glömt, att vi svänga
Kunne vårt stål?

Enigt vi stå
Bidande kommande öden
Gäller för Folken det döden —
Samman vi gå!

Nordmannablod
Glömmer ej syskonadrage.
Derföre, Bröder! nu tagen
Helsningen god!

Dannemarks land!
Svea- och Göta-land bjuder
Handslaget — jublet det ljuder
Strand ifrån strand.

Längtan till Landet.

Orden af Säterberg. Musiken af Lindblad.

Vintern rasat ut bland våra fjällar,
Drifvans blommor smälta ned och dö;
Himlen ler i vårens ljusa qvällar,
Solen kysser lif i skog och sjö.
∴ Snart är sommarn här i purpurvägor,
Guldbelagde, azurskiftande
Ligga ängarne i dagens lågor,
Och i lunden dansa källorne. ∴

Ja, jag kommer! helsen, glade vindar
Ut till landet, ut till foglarne,
Att jag älskar dem, till björk och lindar,
Sjö och berg, jag vill dem återse.
∴ Se dem än som i min barndoms stunder,
Följa bäckens dans till klarnad sjö,
Trastens sång i furuskogens lunder,
Vattenfoglens lek kring fjärd och ö. ∴

Ångbåts-Sång.

Orden och Musiken af Lindblad.

Sätt maskinen i gång, Herr Capten,
Sätt maskinen i gång, Herr Capten,
Sätt maskinen i gång!
Helsning vi sända från tonernes värld
Vänner på stranden,
Som vita med handen.
∴ Farväl, farväl,
På den gungande färd! ∴
Se, hur böljan i fören nu brusar!
Låt gå!
Hör, hur vinden i seglena susar!
Jag flygar bort från min älskling der,
Men dess bild jag i mitt hjerta här.
Kanske faller hon en känslans tår,
Ack, dess mening jag väl förstår;
Trogen, som böljan kysser stranden,
Så vill jag älska, ja, ja!
Så vill jag älska,
Så jag ju älska får.

Norsk Nationalsang.

Ordene af Wolff. Musiken af Ibsen.

Hvor herligt er mit Fødeland,
Det havomkrandste gamle Norge,
Sku disse stolte Klippeborge,
Som evig trodse Tidens Tand.
Urverdners gamle Bautastene,
Der gjennem Klodens Storme ene,
∴ Som Kjæmper end i Brynjer blaae,
Med Sølvhjelme om Issen staae. ∴

Da Aukathor saae Norges Fjeld,
Sin Kongestol han der opreiste;
De Kjæmper, som mod Skyen kneiste,
De huede hans Heltesjæl.
Naar heit i Sky sin Vogn han kjørte,
Sin Hyldest han fra Klippen hørte;
∴ De Kjæmpestemmer hylde Thor,
Da var der Helteold i Nord! ∴

Da seer jeg, hvor min Normand gik
I Stormgang fast, saa Jorden bæved,
Ham Døden var en Mø, som svæved
Udi hans Arm, med Freias Blik;
Og i en Runddands over Valen
Ham hæved op til Gudesalen,
∴ Og end i Livets Afskedsstund
Et Drapa kvad den blege Mund. ∴

Jeg har de gamle Sagn saa kjær!
Naar Luren gjennem Dalen toner
Vemodigt mellem Birkens Kroner,
Da drømmer jeg om Blod paa Sværd.
Naar Fossen vildt fra Klippen skummer,
Sin monotone Bas den brummer,
∴ Da tyktes mig, jeg hører Klang
Af Vaabenstorm og Skjaldesang. ∴

I Fjeldets Søn endnu jeg seer
Et Skud af gamle Kjæmpestammen,
I Øiet funkler Helteflammen,
Som freidig kun ad Faren leer.
I Pigens Øine blaae jeg skuer
Uskyldighed og Sjöfnas Luer,
∴ Og Yduns evig unge Vaar
Paa hendes Kinder farvet staaer! ∴

Ja! herligt er mit Fødeland,
 Det gamle klippefaste Norge
 Med Sommerdal og Vinterborge,
 Der evig trodse Tidens Tand!
 Om Kloden rokkes end, dets Fjelde
 Skal Stormen dog ei kunne fælde;
 :: Som Baute end de skulle staae,
 Og vise, hvor vort Norge laae! ::

Svensk Nationalsang.

Orden af Tegnér.

Kung Carl, den unga hjelte,
 Han stod i rök och damm.
 Han drog sitt svärd från bälte,
 Och bröt i striden fram.
 „Hur svenska stålet biter,
 Kom, låt oss pröfva på!“
 :: Ur vägen, Moscoviter, ::
 :: Friskt mod, J gossar blå!
 Friskt mod, J gossar blå; ::
 Och en mot tio stälde
 Af retad Vasason:
 Der flydde hvad ej fälldes,
 Det var hans lärospån.
 Tre Konungar tillhopa
 Ej skrefvo piltens bud.
 :: Lugn stod han mot Europa. ::
 :: En skägglös dundergod,
 En skägglös dundergod. ::
 Gråhårad statskonst lade
 De snaror ut med hast:
 Den höga yngling sade
 Ett ord, och snaran brast.

Högbarmad, smärt, gullhårig
 En ny Aurora kom:
 :: Från kämpan tjugearig ::
 :: Hon vände ohörd om,
 Hon vände ohörd om. ::

Der slog så stort ett hjerta
 Ut i hans svenska barm,
 I glädje, som i smärta,
 Blott för det rätta varm.
 I med- och motgång lika,
 Sin lyckas öfverman,
 :: Han kunde icke vika, ::
 :: Blott falla kunde han,
 Blott falla kunde han. ::

Se, nattens stjernor blossa
 På grafven längese'n,
 Och hundradårig mossas
 Betäcker hjeltens ben.
 Det herrliga på jorden,
 Förgänglig är dess lott,
 :: Hans minne uti Norden ::
 :: Är snart en saga blott,
 Är snart en saga blott. ::

Dock än till sagan lyssnar
 Det gamla sagoland,
 Och dvärgalåten tystnar
 Mot resen efterhand.
 Än bor i Nordens lundar
 Den höge anden kvar.
 :: Han är ej död, han blundar. ::
 :: Hans blund ett sekel var,
 Hans blund ett sekel var. ::

Böj, Svea, knä vid griften,
 Din störste son göms der,
 Läs nötta minnesskriften.
 Din hjeltedikt hon är.
 Med blottadt hufvud stiger
 Historien dit och lär,
 :: Och svenska äran viger
 :: Sin segerfana der,
 Sin segerfana der. ::

Dansk Nationalsang.

Ordene af Oehlenschläger. Musiken af Kroyer.

Der er et yndigt Land,
 Det staaer med brede Bøge
 :: Nær salten Østerstrand. ::
 Det bugter sig i Bakke, Dal,
 Det hedder gamle Danmark,
 :: Og det er *Freias* Sal! ::

Der sad i fordums Tid
 De harniskklædte Kæmper,
 :: Udhvilede fra Strid. ::
 Saa drog de frem til Fjenders Meen,
 Nu hvile deres Been
 :: Bag Høiens Bautasteen. ::

Det Land endnu er skjönt;
 Thi blaa sig Søen bælder,
 :: Og Lövet staaer saa grönt, ::
 Og ædle Qvinder, skjønnne Møer,
 Og Mænd og raske Svende
 :: Beboe de Danskes Øer. ::

Helsning till Oehlenschläger.

Orden af Malmström.

Oss Saga har berättat: I Söder är en ö,
 Der Sängen har sitt bo på fagra stränder:
 Den andas der i vinden, som susar öfver sjö,
 Den ler i hvarje stjerna, som sig tänder:
 Den vakar der så träget bland Minnets skatter än,
 Och tyder Fädrens visdom ännu för frie män —
 Dit bort, dit bort vi ila öfver vägen.

Men främst i Skaldekreten en aldrig kämpe slår
 Med himmelsk kraft sin harpas gyllne strängar;
 Han manar våren fram i Nord med sina sångers vår,
 Då börja blomstren gro på gröna ängar,
 Då tystnar menskors klagan, då tiger stormens hot,
 Och Sundets bölja lägger sig stilla vid hans fot
 Att lyssna få till Siaren i Norden.

Hans Sång och Saga lyfta alltjemt från kust till kust
 På starka vingar fordomtids bedrifter,
 Och yngre slægter skåda, med undran och med lust,
 Hur Fädren vandra fram ur sina grifter,
 Hur Forntid sina armar mot Framtid sträcker ut,
 Tills bröst vid bröst de hvila försonade till slut,
 Af Sängens makt och Minnenas besvurna.

Ditt verk det var, o Skaldekung! Med snillets tillförsigt
 Vidtfrejdad har Du gjort Norrøna tunga.
 Si! hela världen lyssnar med häpnad på din dikt;
 Men hvem förstår också som Du att sjunga?
 Skön *Walborg* evigt lever, Kung *Helge* aldrig dör:
 Ät evigheten viges allt hvad Siaren berör
 Med diktens eld, med flammån af sin anda.

Så sutto vi der hemma och hörde länge på
 Hur hjeltcharpan ljöd från Selandis lundar.
 Men blodet börjar sjuda, och hjertat börjar slå
 För tid, som flytt, och för den tid, som stundar.
 Dit bort till diktens öar, der *Oehlenschläger* bor,
 Dit skynda vi — envar af oss, som på en framtid tror, —
 Dit bort, dit bort vi ila öfver vägen.

Och färden blef ett underbart, ett ljusligt äfventyr,
 Som Nordens trogna folk ej brädt skall glömma.
 Derom skall hemma talas när arla Dagen gryr,
 Derom skall särila månet hjerta drömma.
 Ja, länge skall man tänka der på den midsommarsqväll,
 Då Sveas söner helsade den Danske Skaldens tjell
 Med hvad de bäst af sång och kärlek ägde.

En helsning vi Dig bringe från våra fäders land,
 Der vårvind nu i dunkla skogar susar.
 Tag eld uti Ditt sinne, tag harpan i Din hand
 Och sjung den sång, hvarmed ditt Nord du tjuar:
 Om hopp, som aldrig sviker, om tro evinnerlig,
 Om Forn- och Framtid! — Patriark! vi släppe icke Dig
 För'n Fädrens ätt Du har i oss välsignat!

Con moto maestoso.

E. Horneman.

PIANO.

Introduction for the piano, marked *f*. It consists of two staves in common time, featuring a melody in the right hand and a bass line in the left hand.

Helsning från Upsala. (Nordblom.)

Vocal and piano accompaniment for the first part of the song. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The lyrics are: Jüb - let i Nord Mäktigt mot him - len nū skal - le:

rallent:

Vocal and piano accompaniment for the second part of the song. The tempo is marked *rallent*. The lyrics are: Danskar! ri bringe Er al - le Hels - ningens ord, hels - nin - gens

a tempo.

Vocal and piano accompaniment for the third part of the song. The tempo is marked *a tempo*. The lyrics are: ord, hels - nin - gens ord. The piano part includes a pedal section marked *Ped:* and ends with a *smorz:* (ritardando) section.

Tempo di marcia.

Piano accompaniment for the final section of the song, marked *Tempo di marcia*. It features a rhythmic melody in the right hand and a bass line in the left hand.

Piano introduction for 'Längtan till Landet'. The music is in G major and 3/4 time. It features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. Dynamics include *fz* and *p*.

Continuation of the piano introduction. Dynamics include *cresc:* and *dim:*.

Längtan till Landet (Otto Lindblad)

Vintern rasat ut bland våra fjällar Drifvans blommor smälta ned och dö,

f

Himlen ler i vårens ljusa qvällar, So - len kysser lif i skog och sjö.

Snart är sommarn här, i pür - pür - vågor Guld - be - lagde, a - zür skif - tan - de

p

ligga än - ger - ne i dagens lågor Och i lünden dan - sa kül - ler - ne.

ff

First system of the piano introduction. It features a treble and bass clef with a 7/8 time signature. The music includes triplets and is marked with a forte *f* dynamic and the instruction *marcato*.

Second system of the piano introduction. It continues with the treble and bass clef. Dynamics include *cresc:*, *dim:*, and *un poco ritard:*. The music features various chordal textures and rhythmic patterns.

Ångbåts Sång. (Otto Lindblad)
Allegro moderato.

First system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line is in a treble clef with a key signature of one flat. The piano accompaniment is in a bass clef. The lyrics are: "Sätt Maskinen i gång, Herr Capten, sätt Maskinen i gång, Herr Capten, sätt Ma-schi-nen i". Dynamics include *f*.

Second system of the vocal and piano accompaniment. The lyrics continue: "gång, Herr Capten! Helsning vi sända från to-ner-nes värld; Vän-ner på Stranden, Som". Dynamics include *p* and *mf*.

Third system of the vocal and piano accompaniment. The lyrics are: "vif-ta med han-den, Far-väl, far-väl, på den gån-gan-de". Dynamics include *p*. A *Ped:* (pedal) instruction is present.

Fourth system of the vocal and piano accompaniment. The lyrics are: "färd, Far-väl, far-väl, på den gån-gan-de färd." Dynamics include *f*. A *Ped:* (pedal) instruction is present.

f Se, hür Böljan i fören nü brü sar! Lät gå! Hör, hür vinden i segle-na su - sar!

p Jag flyger bort från min älsk - ling der, Men dess bild jag i mitt Hjerta bär.

ppoco *lento.*

p Kanske fäller hon en känslans tår, Ack! dess mening jag väl för - står! Troget som böljan

p *sostenuto.*

kysser stranden, Så vill jag älska ja! ja! så jag vill älska, så jag ju älska får

f Sätt Maschinen i gång, Herr Capten, sätt Maschinen i gång, Herr Capten, sätt Maschinen i

p gång, Herr Capten! *mf* Helsning vi sän - da från to - ner - nes verld; vänner på Stranden, som

vifta med handen Farväl, farväl, på den gungan - de färd, Farväl far -

Ped: *p* *f*

väl, på den gungan - de färd!

Ped:

Norsk Nationalsang (Jbsen)
Maestoso.

crsc: *poco riten:* *f* Hvor herligt er mit Fö - de -

land, Det havomkrandste, gam - le Nor - ge! Skue disse stol - te Klippe - borge, Som e - vig

trod - se Ti - dens Tand. Urverdnens gam - le Baü - ta - ste - ne, Der gjennem

Klodens Stor-me e-ne Som Kæmper end i Brynier blaae, Med Sölverhjem om Js-sen

staae, Som Kæmper end i Brynier blaae med Sölver-hjem om Js-sen staae.

Poco più mosso.

p

p *f*

Moderato.
CARL XII. Svensk Nationalsång.

mf *p* *mf* *p* *ff*

ff Kung Carl, den ün-ga

mf *f* *mf* *f*

hjel-te, Han stod i rök og dam. Han drog sitt svärd från bäl-te, Och

bröt i striden fram. *p* Hür Svenska stålet bi - ter, Kom låt oss pröfva *mf*

på l *ff* Ur vä - gen, Mosco vi - ter, ur vä - gen Mosco - vi - ter!

Friskt mod J gossar blå, friskt mod J gossar blå! *ff* Friskt mod, J

gossar blå, friskt mod, J gossar blå! *pp*

pp

Dansk Nationalsang. (Kröyer)

mf Der er et yndigt Land, Det staaer med brede Bøge, Nær salten Østerstrand, nær salten

cresc:

f Øster - strand. Det bøjter sig i Bakke, Dal, Det hedder gamle Danmark, Og det er Freias

p *cresc:* *fz*

Sal, og det er Frei - as - Sal.

ff *p* *cresc:* *fz*

1. 2.

cresc: *dim:* *sempre e ritar:*

Helsning till Ochlenschläger (Svensk Folkemelodie.)

Allegretto moderato

p Oss Sagen har be - rät - tat: J Söder är en ö, Der Sängen fäst sitt bo på fagra

strän - der: Den an - das der i vinden, som sūsar öfver sjö, Den ler i hvarje

mf *cresc:* *f* *p* *mf*

stjerna, som sig tän-der; Den vakar der så tro-get bland Minnets skatter

crese: p f p
än, Och ty-der Fädrens visdom än - nū för fri-e män: Dit bort, dit bort vi

dim: Con più moto. f
i - la öf-ver vä - gen.

Allegro. f marcato.

ff

Fine.